

I det ny Straffelovsudkasts § 202 er der foreslaaet betydelige Ændringer netop i dette Spørgsmaal, saaledes er Begrebet „forføre“ erstattet med det videre „forlede“, og, hvad der er af største Betydning, Aldersgrænsen er sat op fra 16 til 20 Aar, medens Bestemmelsen om Paatalen er udeladt, og Straffen kan gaa op til 6 Aar.

Endnu skal blot anføres, at fransk Ret sætter Grænsen ved 15 Aar, og at tysk Straffelovs § 182, Ord til andet indeholder samme Bestemmelser som vor § 174, blot med den Forskel, at Straffen kun kan gaa op til 1 Aars Fængsel.

Som det af det foregaaende vil ses, har vi Lovbestemmelser, der kan anvendes mod de her omtalte Forbrydere, men der bør gaas betydelig skarpere til Værks.

Hvad den forførte angaar, vil der aldrig kunne være tale om Straf, men kun om offentlig Indgriben for at afværge, at vedkommende Individ fuldstændig forsummer. Her hjemler Børnelovens § 1 b, Værgeraadene en Ret til at gribe ind overfor sædeligt fordærvede Børn under 15 Aar og maaske under særlig graverende Forhold overfor Børn under 18 Aar. Naar nu om kort Tid denne Lov skal revideres af Rigsdagen, er det at haabe, at Grænsen bliver sat op til 20 Aar i Lighed med de omtalte Bestemmelser i Straffelovsudkastet og i den internationale Overenskomst af 1910 til Bekæmpelse af den hvide Slavehandel.

(Efter „Hovedstaden“).

*

Forholdene i Aarhus.

„En Børnedemimonde som den, der

for Tiden sætter sit Præg paa det lettere københavnske Forlystelseliv, er ikke ukendt i Aarhus. Og den er ikke af ny Dato. Den, som bevæger sig en Del rundt i Byen og dens Periferi, vil ofte være bleven opmærksom paa disse ganske unge Piger, hvoraf mange endnu næppe er konfirmerede, og de fleste ikke er langt over Konfirmationsalderen. De „fisker“ deres Herrebekendtskaber blandt de tilreisende og blandt Sø-mænd og Marinematroser, og de har en ganske ublufærdig Maade at optræde paa i Manerer og Klædedragt. Selv om dette Uvæsen endnu ikke har taget en saadan Overhaand, som Tilfældet er i København, er det dog saa vidt en Kendsgerning, at det er en Skam for Byen og en Skændsel for de Forældre, der ikke fører bedre Opsyn med deres ganske unge Pigebørn.“

Bladet har spurgt Politiassistent Hauerbach, om ikke Politiet kunde have et mere vaagent Øje med den aarhusianske Børnedemimonde.

„Mine Erfaringer paa dette Omraade er ikke store,“ siger Politiassistenten. „Men det er meget muligt, at der findes en saadan Børnedemimonde her i Byen. Man ser ofte saadanne halv-voksne Tøse løbe rundt paa Gaderne.

Til at undersøge disse Forhold og have Øje med saadanne unge Piger, var det, vi skulde have brugt den kvindelige Politibetjent, som vi jo imidlertid ikke fik bevilget. Nu fører vi Tilsyn med det, saa vidt vore Midler strækker til.

Lederen af „Kvindehjælpen“ i Aarhus, Frk. Lisberg, gav nogle Oplysninger, som viser, at Spørgsmaalet om Børnedemimonden er i høj Grad paa-trængende. Frk. Lisberg udtalte: